

boliger. Der er hele byfornyelseindsatsen, der er den almennyttige sektor osv., og ministeren har redegjort for det.

Jeg tror, det er væsentligt, at vi får alle aspekter med, når vi har analysen, og jeg er enig i, at vi selvfølgelig skal tage nogle initiativer, hvis undersøgelsen bekræfter det, vi tror i dag.

Rikke Hvilshøj (V):

At arbejde på at få flere boliger til de mange studerende synes vi i Venstre er sympatisk, og det kan vi også bakke op om, men initiativer, som Enhedslisten her foreslår, kan vi ikke støtte.

Først og fremmest mener vi i Venstre, at vi bør fastholde og respektere, at det er kommunerne, der prioriterer boligsammensætningen og de initiativer, der skal tages lokalt. Jeg kunne frygte, at hvis dette forslag nød fremme, blev de næste forslag, at Folketinget ude i kommunerne nu også skulle til at prioritere ældreboliger eller andre boligtyper, som fik folketingsmedlemmernes interesse. Det er ikke meningen, at Folketinget og staten skal detailregulere på dette område.

Byfornyelsen er med til at hæve boligomkostningerne, og det er et problem for de studerende. Vi skal passe på ikke at fjerne de boliger, der måske ikke er i tiptop stand, men som har en rimelig husleje, og som de studerende er villige til at bo i.

Det er også værd at understrege, at hverken ejere eller lejere har et incitament til, at renovering bliver gjort billigst muligt, sådan som byfornyelsen er skruet sammen i dag. Når andre her tænker jeg på skatteborgerne – betaler en stor del af udgifterne, så er det alt for let at skruer et projekt op på et unødvendigt højt udgiftsniveau.

Min anbefaling kunne derfor være, at kommunerne bør overveje, om byfornyelsen altid skal resultere i et byfornyelsesomfang, som vi specielt ser det i storbyerne, på over 10.000 kr. pr. m². Vi kan få byfornyelse mange flere boliger og samtidig sikre, at de unge studerende stadig har råd til at bo i dem. Det drejer sig blot om at prioritere byfornyelsesindsatsen.

Jeg kan også kun opfordre kommunerne til i højere grad at tænke i fleksible boliger – boligministeren var også inde på det – samt at tænke i mulighederne for f.eks. at omdanne utidssvarende ældreboliger til ungdomsboliger. Jeg ved, at der ude i landet bl.a. er 1-værelses ældreboliger, som de ældre i dag ikke ønsker at bo i, og

som rimeligt let kan omdannes til boliger for unge studerende.

Kommunerne kan også være opmærksomme på, om der er mulighed for at etablere midlertidige boliger i ejendomme, der i kortere perioder ikke bliver benyttet. For at give et eksempel kan jeg da fortælle, at man bl.a. på Frederiksberg har tilbudt unge i en midlertidig periode at bo i nogle af kommunens 1-værelses ældreboliger, som de ældre som sagt ikke ønskede at bo i, indtil det er afgjort, hvad der i fremtiden skal ske med ejendommen.

Men jeg må igen understrege, at det er kommunerne, der har overblikket over disse muligheder, og de er ikke egnede til at blive styret af staten. Derfor kan Venstre ikke støtte det beslutningsforslag.

John Vinther (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte beslutningsforslaget fra Enhedslisten, ikke fordi vi ikke anerkender, at der er et problem, for det er der, men vi mener ikke, at de elementer, de løsningsforslag, som Enhedslisten kommer med, er anvendelige i denne her sammenhæng.

Vi kan ikke støtte forslaget om statslig medfinansiering af ungdomsboligbyggeri. Det Konservative Folkeparti er forligspartner i den lov om ændring af den almennyttige boligsektor, som blev indført i 1997, og Det Konservative Folkeparti lagde dengang megen vægt på, at kompetencen skulle ligge hos kommunerne.

Det var dengang, vi også afskaffede rammebeløbet, og det var alle vist glade for og tilfredse med. Formålet med den lovændring var jo også at få skabt en sammenhæng mellem beslutningstagerne og den, der har det økonomiske ansvar. Den målsætning agter vi at fastholde.

Demokrati er jo en gang imellem også præget af ærgrelser. Kommunerne gør jo ikke altid det, som vi herinde synes er det rigtige. Men når kompetencen er hos kommunerne, og det synes vi fortsat den skal være, så er vi jo også fra Folketingets side forpligtet til at overholde spillereglerne og respektere den kommunale beslutningsproces og de kommunale prioriteringer, selv om vi altså kunne ønske os det anderledes.

Det er sådan set hovedårsagen til, at vi ikke kan støtte Enhedslistens forslag om statslig medfinansiering og det oplæg til indgåelse af en aftale med universitetsbyerne, som er indeholdt i forslaget, en aftale, der i en eller anden ud-